

roke. kaj vsega ne sme storiti in kaj mora storiti bolgarski narod in njegovo začasno ustavno vladarstvo.

Na to odgovorilo je vladarstvo, da sicer spoštuje voljo ruskega cara in da se hoče ozirati na njo, v kolikor zahteve niso proti postavami dežele, te pa morajo vladarstvu zmiraj ostati nedotakljive.

General Kaulbars pa je videti s tem odgovorom nezadovoljen, podal se je neki v Nemški in v avstrijski konzulat, da bi te dve državi podpirale tirjatve Ruske, toda konzula oba sta odbila podporo.

To pa je neki pogumnemu generalu, ako so najnovejša poročila istinita, postopati namenoma tako izzivljivo, da bi po kakoršnem razžaljenji njegove osebe Ruska dobila povod, za sesti Bolgarsko. Dva dni najska večerna lista s ponedeljka prinašata namreč poročila, da je bil to nedeljo krog opoldanske ure prirejen v Sofiji ljudski shod, pri katerem so prvi trije govorniki dokazovali težko stanje vladarstva, ki hvalevredno brani samostojnost Bolgarske in predlog, izreči vladi zaupanje, sprejel se je z glasno pohvalo. Potem nastopil je vrednik Rusom prijaznega Zankovega časnika ter je najprej napadal in izdajalca imenoval bivšega kneza Aleksandra, kar je v občinstvu zbudilo glasno nevoljo. Ko je pa govornik začel prav enako udrihati po sedanjem vladarstvu in hvaliti Rusko, nastala je nevolja tolika, da je ljudstvo šlo s pestmi in palicami po njem tako, da je on in nekateri pristaši njegovi, ki so ga hoteli braniti deloma ranjeni le s silo pod vodstvom policije, ušlo razburjenemu ljudstvu.

Dalje poroča „N. W. Tagblatt“, da se je potem general Kaulbars sam pripeljal v spremstvu ruskega konzula k ljudskemu shodu, da je tam nastopil oder za govornike in nevoljnemu ljudstvu začel razkladati ruske tirjatve ter jih javno priporočati ljudstvu, to pa je deloma ugovarjalo, deloma molčé ga poslušalo, ko je koncem govora stopil kraj odra in glasno vprašal zbrano ljudstvo: hočete spolniti voljo carovo? odgovorite mi! in vpilo je ljudstvo soglasno: Ne, nočemo! — Potem se je Kaulbars s konzulom zopet odpeljal stran ter šel v nemški in avstrijski konzulat.

Vsi včerajšnji časniki potrjujejo to čudno in skoraj težko verjetno dogodbo samo z nekoliko razločkom gledé nadrobnosti: Po teh poročilih govoril je general Kaulbars z odra na javnem trgu o tirjativah carovih očitvidno hoteč drugi odgovor, kakor mu ga je dala vlada. Omenjal je najprej, car želi, da se odpravi zasedni stan, množica pa mu je takoj vmes odgovorila: saj je uže odpravljen! dalje: ako se to zgodi, bo Bolgarom mogoče v enem ali dveh mesecih prosto voliti svoje poslance, in zopet je množica vmes segla z glasnimi klici: ne v dveh mesecih, ampak v osmih dneh! Dalje nastal je pravcati dvogovor med generalom in množico:

General: Oni, ki me nočejo poslušati, naj gredo v stran!

Množica: Hočemo Vas poslušati.

General: Car je mnenja, da ni umestno v tako kratkem času stopiti v volitvam.

Množica: Ravno nasprotno!

General: Car zahteva, da se častniki denejo v prostost.

Množica: Ne, kaznovati se morajo!

General: Odgovornost zadela bo one, ki vas silijo na to pot.

Potem se je Kaulbars podal z odra in odpeljal.

Potem nastopi oder zopet poslanec Vulčev ter reče: Sami ste čuli, kaj Ruska hoče. Naj se zgodi kar

koli. mi bomo naše življenje žrtvali za ohranjenje neodvisnosti in prostosti.

Potem zapustila je množica zbirališče ter se podala k stanovanju ministerskega predsednika Radoslavov-a, ki je ravno hotel oditi. Ko je zaslišal sklepe ljudskega shoda, reče: Hvala vam za zaupanje. Bodite prepričani, da vlada stori potrebno, da se reši sedanjih težav. Ko potem množica zakliče: „pojdimo do ruskega konzulata in Cankovega“, reče minister: „Ugibajmo se izjav, katere bi nam in naši stvari mogle škodovati!“

Potem pa se je množica razšla — akoravno zelo razburjena.

V ponedeljek je Kaulbars prišel v nemški in avstrijski konzulat z naznanilom, da se je v nedeljo dopoldne vdeležil ljudskega shoda, ter je izrekel namen, potovati po Bolgarski.

Uradni krogi sodijo, da bi to potovanje znalo postati nevarno, ker se duhovi razburijo, in bi morebiti še celo oseba generalova ne bila varna pred hudovoljno izjavo. Tudi so diplomatski krogi sploh osupnjeni, da general to pot nastopi.

Ruski konzulat podal je vladi ugovor zaradi vsebe ki je bila v nedeljo dopoldne ranjena.

Vse to so resne dogodbe, iz katerih bi bilo sklepati, da Ruska prav namenoma izzivlja Bolgare po svojem odličnem zastopniku, da bi potem dobila pretezo, za sesti Bolgarsko. — Najnoveji pa nikakor še potrjen telegram v nasprotji s tem menenjem naznanja, da bi bil nenadoma nastal v Petrogradu popolni prevrat Ruske politike.

Besede poročevalca te novice kažejo, da je nekaj čul zvoniti, to da še ne ve, kako in kaj.

Nemška. V časnikih odobrava se sploh izjava ogerskega ministra Tisze o avstrijski unajni politiki, samo glede pomena avstrijsko-nemške zveze omejava se pomen njeni v tem smislu, da enako, kakor se Avstrijski ni bilo treba utikati se v Nemške kolonialne borbe, bi se tudi Nemški ne bilo treba vtikati, ako bi Avstrijska prišla v nasprotje z drugo državo zaradi njenih zunaj države ležečih pravic.

Listnica vredništva. Gospod V. R. na S.: Za danes zbog premnožega gradiva nemogoče, pač pa prihodnjič.

Žitna cena

v Ljubljani 2. oktobra 1886.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 7 gold. 67 kr. — turšice 4 gold. 71 kr. — soršice 6 gold. 80 kr. — rži 4 gold. 22 kr. — ječmena 4 gold. 6 kr. — prosa 4 gold. 71 kr. — ajde 4 gold. 22 kr. — ovsa 2 gold. 76 kr. — Krompir 2 gold. 50 kr. 100 kilogramov.

V Kranji 4. oktobra.

Hektoliter: Pšenica 6 gld. 18 kr. — Rž 5 gold. 52 kr. — Oves 2 gold. 92 kr. — Turšica 5 gold. 69 kr. — Ječmen 4 gld. 80 kr. — Ajda 4 gld. 55 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gld. 80 kr. — Seno 2 gld. 10 kr. — Špeh 1 kilogr. 60 kr.